

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

και οι

ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ τοῦ Κυρίου και Θεοῦ και Σωτηρος ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

www.tezauriliturgic.ro

ΑΘΩΝΙΚΗ
ΥΠΗΡΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
καὶ οἱ
ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

Εἰς τὴν θείαν καὶ ἔνδοξον
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἔκδοσις
Ἱεράς Μονῆς Παντοκράτορος
Ἁγίου Ὄρους 1998

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν θείαν καὶ ἔνδοξον

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ

Σωτῆρος ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ποίημα Ἰακώβου Μοναχοῦ

*Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ΄
Ταχὺ προκατάλαβε...*

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, προὔ-
παντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρί-
ζοντες, τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοή-
σωμεν· ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐ-
φροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θα-
βῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος Αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.

*Κοντάκιον
Ἦχος δ΄
Ἐπεφάνης σήμερον...*

Εἴν τῇ θείᾳ σήμερον, Μεταμορφώσῃ,
ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει
θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα·
Μεταμορφοῦται, Χριστὸς σῶζων ἅπαν-
τας.

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ
16ος αἰών, Χεῖρ Θεοφάνους τοῦ Κρητός.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος βαρὺς

Μεταμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο· Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου· Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον
Ἦχος βαρὺς

Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μεταμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσιν σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

*Εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἔνδοξον Μεταμόρφωσιν
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ*

Ὁ Ἱερεὺς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρυβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσά-
κουσὸν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ εἰσέλ-
θῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαι-
ωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ

ἐχθρός τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σου εἰμί.

Εὐθύς ψάλλομεν εἰς ἦχον δ'.

ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ ἐναλλάξ μετὰ τοῦ β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (δ')

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Τῷ τοῦ Σωτῆρος νῦν τεμένει προσδάμωμεν, Μεταμορφώσεως αὐτοῦ καὶ προσπέσωμεν, μετ' εὐλαβείας κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποτα βοήθησον, σπλαγχνισθεὶς τοῖς Σοῖς δούλοις, φόβῳ Σοι προσπίπτουσι, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ σωτηρίαν βράβευσον ψυχῶν, τῶν Σοῦ τιμώντων, φρικτὴν Μεταμόρφωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος βαρῦς. Ἀπολυτίκιον

Οἱ ὑπὸ πλείστων ὀδυνῶν πιεζόμενοι, καὶ πειρασμῶν ἀλλεπαλλήλων θλιβόμενοι, δεῦτε Ναῶ προσπέσωμεν πιστῶς ἀδελφοί, τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ Σωτῆρος βοῶντες· Σῶτερ ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων, ταῖς ἰκεσίαις Σοῦ τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν πανσόφων, Χριστὲ Ἀποστόλων Σου.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῆς μετανοίας Θεοτόκε τὴν τρίβον, ἡμᾶς ἐνίσχυσον ὁδεύειν προθύμως, τοὺς τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου τιμῶντας σεπτῶς, Δέσποινα καὶ λύτρωσαι, ἐκ δεινῶν συμπτωμάτων, πάσης τε κακώσεως, δυσμενῶν ἀοράτων, καὶ ὄρατῶν παντοίων Ἀγαθή· πρὸς Σὲ γὰρ πάντες, ἀεὶ καταφεύγομεν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς

ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώ-
που Σου, καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντα-
νέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός,
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσιν
Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τε-
ταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθου-
νον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκο-
δομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις
θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώμα-
τα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μό-
σχους.

Καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς

κατ' ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις: Ἰακώβου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἦγρὰν διοδεύσας...

Ὁ α΄ χορὸς:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα Σοι.

Ανύψωσας φύσιν τὴν τῶν βροτῶν, ἀναβάς ἐν ὄρει, Θαβωρίῳ θεοπρεπῶς· διὸ τοὺς εἰς βάθη ἐμπεσόντας, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς Σῶτερ ἀνάστησον.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα Σοι.

Βαράθρων τοῦ Ἄδου ἡμᾶς Σωτήρ, ἀνήγαγες ὄρει, Θαβωρίῳ πρὸ τοῦ Σταυροῦ, μεταμορφωθείς τῇ ἀλλοιώσει, τῆς Σῆς μορφῆς καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Γῆθεν ἀνυψώσας τοὺς Μαθητάς, ἔδειξας Οἰκτίρμον, τὸ ἀρχέτυπον τῆς μορφῆς, κάλλος ὃ ἀπόλεσεν ἢ φύσις, παρακοῆ· διὸ νῦν ἡμᾶς οἰκτεῖρον.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἀμήν.*

Ιλέωσαι Δέσποινα τὸν ἐκ Σοῦ, Σωτήρα τεχθέντα, ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτιῶν, τὴν ἄφεσιν Κόρησαῖς προεσβείαις, καὶ σωτηρίας τυχεῖν ἡμᾶς ποίησον.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος...

Ὁ α´ χορὸς:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Διαφύλαξον πάντας, τοὺς τὴν φρικτὴν Δέσποτα, πόθῳ εὐφημοῦντας ἁγίαν, Σοῦ Μεταμόρφωσιν, εἰς ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτιῶν καὶ πταισμάτων, καὶ νοσοῦντας ἴασαι, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Εὐφυνμίους ᾠδὰς Σοι, πόθῳ πολλῶ Δέσποτα, Σοῦ Μεταμορφώσει τῇ θεία, ᾄδοντες μέλομεν, παθῶν εἰς ἴασιν, καὶ νοσημάτων Οἰκτίρμον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, μόνε Θεάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ζωῆς νῦν καὶ θανάτου, Κύριος ὢν Δέσποτα, ζόν τε Μωσῆν καὶ Ἡλίαν, ὄρει παρέστησας, μεταμορφούμενος, πρὸ τοῦ Σταυροῦ Σου δεικνύων, Μαθηταῖς Σου Ἐγερσιν, μόνε Ὑπέρθεε.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Αἵπειρόγαμε Κόρη, ὀλολαμπῆς Ἄνασσα, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις δυσώπει, ὄν ἔσωμάτωσας, νόσων καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς Σε, Θεοχαρίτωτε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σου
Φωτοδότα, ὅτι πάντες Χριστὲ πρὸς Σὲ κατα-
φεύγομεν, τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δε-
όμεθὰ Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Β (τά-
δε).

Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ καθηγουμένου
ἡμῶν (τάδε) Ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χρι-
στῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον γ΄

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καὶ δωρητῶν αὐτῆς, τῶν ἐργαζομένων ἐν αὐτῇ, τῶν ἐνασκουμένων ἐν τῷ Ἁγιονύμφῳ ὄρει τούτῳ, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (*τάδε, τὰ ὀνόματα ὧν βούλεται*) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Κύριε ἐλέησον γ΄

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἄμην.

Καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν...

Ὁ α΄ χορός:

Σκοτία πολλῇ, κυκλούμενοι, οἱ δοῦλοι Σου, καὶ ὑπὸ πνευμάτων, τοῦ σκότους ἀπειλούμενοι, πρὸς Σὲ καταφεύγομεν, Φωτοδότα κράζοντες· οἴκτειρον, καὶ τῷ Φωτὶ Σου φώτισον ἡμᾶς, Φωτὶ ὁ ἀστράψας τῆς Θεότητος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Πρεσβεία θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχηστον, Πέλεους πηγῇ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν Σοι, Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ὁ β´ χορός:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἡ φρικτὴ Μεταμόρφωσις, Σοῦ τοὺς Ἀποστόλους χαρᾶς ἐνέπλησε, Θεὸν εἶναι Σε γνωρίσαντες, οὐρανοῦ καὶ γῆς τε κυριεύοντα.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Θαυμαστή ὄντως πέφυκεν, ἡ σεπτὴ καὶ θεία
Σου Μεταμόρφωσις· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν,
ἡ μορφή Σου Λόγε ἔξαστράπτουσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ιδού Σῶτερ ἐβόησαν, Μωυσῆς Ἑλίας τε Ἀπο-
στόλοις Σου, Ὅν ἡμεῖς προκατηγγείλαμεν, τοῦ
ἐλθεῖν καὶ σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

*Καὶ νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἀμήν.*

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, μόνη Σὺ ἐφάνης Κόρη τοῦ
Κτίστου Σου, Ὅν δυσώπει ὡς Πανάγαθον,
τοῦ σωθῆναι πάντας τοὺς τιμῶντάς Σε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς...

Ὁ α΄ χορός:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Κράτος καὶ ἰσχύν, Κραταιὲ ἡμᾶς περιζῶσον, ὁ
Κρατῶν χειρὶ τὸ σύμπαν, τοὺς τὸ Σόν, κράτος
ὑμνοῦντας, καὶ Σοὶ γόνυ ὑποκλίναντας.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Λάμπρον καὶ ἡμῖν, Φωτοκράτορ φῶς ὑπέρφω-
τον, ὁ ποιῶν λόγῳ ἄστρα καὶ ἀστραπάς, καὶ
γεννηθήτω, τὸ φῶς εἰπὼν καὶ ἐγένετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μέγα καὶ φρικτὸν ἐθεάσαντο μυστήριον, Σοῦ
Μοὶ Ἀπόστολοι ἐν ὄρει Θαβώρ, Πατὴρ φω-
νῆς τε, νεφέλης ἐν μέσῳ ἤκουον.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἀμήν.*

Ωραν τὴν φρικτὴν, ἐνθυμοῦμαι τοῦ Σοῦ Βήμα-
τος, καὶ συσχεθεὶς ἐν φόβῳ Σοι ἐκβοῶ· φεισάι
μου Σῶτερ, δεήσεσι τῆς τεκούσης Σε.

Ῥδὴ Ϛ'. Τὴν δέησιν...

Δόξα Σοι Ὁ β' χορὸς:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Νόμου Σοι τοὺς προεξάρχοντας Κύριε, Μωυ-
σῆν Ἡλίαν καὶ τοὺς προκρίτους, τῶν Μαθη-
τῶν, Σοι Θαβώρ ἐν τῷ ὄρει, αἴγλη προσώπου ἐξέ-
στησας ἅπαντας· καὶ ἤκουον ἐκ τοῦ Πατρός, βε-
βαιοῦντος Χριστέ τὴν Υἱότητα.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ξενίζονται τῶν Ἀγγέλων ἅπασαι, στρατιαὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, Χριστέ Σωτήρ, Σοῦ τὸ ξένον ὀρῶσαι, τὸ τῆς μορφῆς ὃ ἐν Ὁρει ὑπέδειξας, πιστούμενος Σοὺς Μαθητάς, ὅτι Σὺ εἶ τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οἱ τρεῖς Σοῦ τῶν Ἀποστόλων βλέποντες, Μωσῆν τε καὶ Ἡλίαν ὀφθέντας, καὶ Σοῦ Χριστέ, τὰς ἐξόδους λαλοῦντας, πρηνεῖς πεσόντες γῆ φόβῳ συνείχοντο, ἀκούοντες ἐκ τοῦ Πατρὸς, μαρτυροῦντός Σοῦ Λόγε τὸ γνήσιον.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Βασίλισσαν ὁ Δαβὶδ Σε Δέσποινα, προηγόρευσε τεκοῦσαν τὸν Λόγον, Δημιουργόν, Βασιλέα καὶ Κτίστην, καὶ Ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ Κύριον· Σοῦ δέομαι δεῖξον καμέ, βασιλέα παθῶν τὸν τιμῶντά Σε.

Ανάστησον, ἐξ ἔργων σκότους καὶ βάθους ἀγνοίας Σῶτερ, καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον τοὺς δούλους Σοῦ μεταμόρφωσον, εἰς ἀρετῶν ὄρος ἀναβιβάζων.

Αΰχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώ-
τησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

(Βλ. σελ. 14).

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Ὁ β΄ χορός:

Ως Θεὸν καὶ Σωτηρὰ Σε ἔχοντες μέγιστον, καὶ
ἐν πᾶσι δεινοῖς βοηθὸν ἡμῶν ἔτοιμον, ἱκετεύο-
μέν Σε θερμῶς Ζωοδότα Ἰησοῦ· Σοῦ τὴν πρόνοιαν
τὴν ἀγαθὴν, καὶ εὐσπλαγχνίαν Σου πολλήν, ἐφ'
ἡμᾶς ἐνδειξάμενος, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, δει-
νῶν τε πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν,
τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς Σε.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ἀρχεται ὁ α΄ χορός:

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσον-
ται (Ἐκ γ΄).

Τῇ δὲ γ΄ μετὰ τοῦ Στίχου:

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ Σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ὁ Ἱερεύς:

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκε-
τεύσωμεν.**

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς:

**Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ὁ Ἱερεύς:

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, Ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ ἀνά-
γνωσμα. Πρόσχωμεν.**

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἱερεύς:

(κεφ. 9, 28-36)

Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαβῶν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστραπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωυσῆς καὶ Ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς, μίαν Σοὶ καὶ μίαν Μωυσῆ καὶ μίαν Ἡλίας, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην· Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ αὐθις ὁ α' χορός:

Ἦχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὁλην ἀποθέμενοι...

Ὁ α´ χορός:

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ἐπὶ τοῦ Ὄρους Οἰκτίρμον, Λτὴν ἀμαυρωθεῖσαν μου, φύσιν κατελάμπρυνας, καὶ ἐθέωσας· τὰ ἡμῶν πταίσματα, ὡς Δεσπότης πάντων, συγχωρήσας Ὑπεράγαθε· διὸ δεόμεθα, λάμπσον φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ λύτρωσαι κολάσεως, τῆς αἰωνιζούσης τοὺς δούλους Σου, τοὺς μετ' εὐλαβείας, τιμῶντας τὴν λαμπρὰν Σου καὶ φρικτὴν, καὶ ἔνδοξον Μεταμόρφωσιν, μόνε Πολυέλεε.

Ὁ Ἱερεὺς:

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων θείων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ Βησσαρίωνος Λαρίσης τῶν θαυματουργῶν· Καλλίστου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης· τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ τοῦ Στρατηλά-

του, Μηνᾶ, Τρύφωνος καὶ Χριστοφόρου τῶν θαυματουργῶν· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους, Πολυκάρπου, Ἐλευθερίου, Βλασσίου, Κλήμεντος Ἀγκύρας, Φωκᾶ Σινώπης, Ἐρμολάου, Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, Ἀθανασίου καὶ Ἰωάσαφ τῶν ἐν Μετεώροις, Θεοφίλου τοῦ Μυροβλήτου, Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνία, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ πάντων τῶν Παντοκρατορινῶν πατέρων· Πέτρου καὶ Ἀθανασίου τῶν ἐν Ἄθῳ, Ξενοφῶντος καὶ Σιλουανοῦ τῶν Ἀθωνιτῶν καὶ πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμπάντων ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ ὄρει τούτῳ. Τῶν Ἁγίων θαυματουργῶν καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων· τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν Σε μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός, χῆμα: Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Ὁ Ἱερεὺς:

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ὁ ἐκκλησιάρχης μετὰ κατσίου
θυμιᾶ ἅπαντα τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν,
ἐνῶ ὁ α΄ χορὸς ψάλλει:

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου, καὶ τιμῶμεν τὴν θείαν
Σου Μεταμόρφωσιν, δι' ἧς βροτῶν ἢ φύσις,
ἐνδόξως ἀνυψώθη, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα. Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, μεγαλεῖα τὰ σὰ οὐ δύναται
φθέγξασθαι. Μωσῆν γὰρ καὶ Ἥλιαν, συμπαρέστησας
Σῶτερ, ἐν Θαβῶρ μεταμορφούμενος, ἀναβοῶντας πρὸς Σέ· Θεὸς εἶ Παντοκράτωρ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Συνανήλθέ Σοι Λόγε, Μαθητῶν ἡ ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, οἷς τῆς Θεότητός Σου, τὴν δόξαν καὶ τὸ κάλλος, ἐφανέρωσας κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐκ γαστροῦ Σου προῆλθε Παρθένε Ἄχραντε· καὶ ἔσωσε τὸν κόσμον, ἐκ πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ἀνθρώπους ἐθέωσεν· Ὁν ἐκδυσώπει Ἄγνη, τοὺς Σὲ ὑμνοῦντας σῶσαι.

ᾠδὴ ἡ΄. Τὸν Βασιλέα ...

Ὁ β΄ χορός:

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τὸν ἐν Θαβώρ, μεταμορφωθέντα Σωτῆρα, ἀνυμνοῦμεν βροτοὶ κατὰ χρέος, δι' οὐ ἀνεκαινίσθη, ἡ βρότειος οὐσία.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Υπερεκβλύζει, τοῖς προσιοῦσι τὴν Χάριν, καὶ ὁσμὴν μυρεψικὴν ἀποπνέει, ἡ Εἰκὼν Σωτήρ μου, τοῦ θείου Σου προσώπου.

*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.*

Φαίνει ἐν κόσμῳ, καὶ δαδουχεῖ τὰς ἀκτῖνας, ἡ
Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος· Ὅν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἀμήν.*

Υπερφυῶς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν
τέτοκας Λόγον Παρθένε· Ὅν σὺν Ἄσωμάτοις,
ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Εὐθύς ὁ α' χορός:

« **Κ**υρίως Θεοτόκον, Σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ
» **Κ**σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄσω-
» μάτοις χορείαις Σὲ μεγαλύνοντες.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, τὰς ἡμῶν καρδίας,
Πληροῖ Σωτῆρ μου ἡ θεία Σου Μεταμόρφω-
σις, ἦν ἀνυμνοῦντες ἐκ πόθου, Σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ψαλμοῖς ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, μέλψωμεν ἀξίως, ὕμνολογοῦντες σεπτὴν Μεταμόρφωσιν, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐν φόβῳ ὄν μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ωράθης εὐσπλαγχνία, ἄνθρωπος Σωτὴρ μου, ὥστε θεώσης φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον· διὸ Θεάνθρωπε πάντες, Σὲ μεγαλύνομεν.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Σωμάτων ἀλγηδόνας, καὶ ψυχῶν τὰ πάθη, ἀπὸ τῶν δούλων Σου Κόρη ἀπέλασον, τῶν προσ-
τρεχόντων ἐν πίστει, τῇ θεῖα σκέπῃ Σου.

Καὶ εὐθύς ὁ α΄ χορὸς τὸ:

Αῤῥιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

*Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια ἐναλλάξ
οἱ δύο χοροί:*

Θέλων ἐπιδείξαι τοῖς μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψους καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, ἐν ὄρει ἀνήλθες Χριστέ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμπας ὡς Δεσπότης, τούτοις ἐφώτισας.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν ἡμῶν, ἠΰγασας ἐν ὄρει, Θαβωρίῳ τῷ θαυμαστῷ· μεταμορφωθεὶς γάρ, ἐπὶ τῶν Μαθητῶν Σου, ὡς ἥλιος ἀστράψας, τούτους ἐξέστησας.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα, τοῦ Σωτῆρος τὴν θαυμαστήν, τοῦ τε σαρκωθέντος, καὶ μεταμορφωθέντος, ἐξ ἧς ἡμῖν ἐκβλύζει, Χάριτοςνάματα.

Φαίδρυνον κατάλαμψον τοὺς πιστῶς, τιμῶντας Σου Λόγε, Μεταμόρφωσιν τὴν φαιδρὰν, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, τῶν ζοφερῶν πνευμάτων, ὡς Παντοδύναμος.

Δεῦτε οἱ ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, καὶ οἱ ἐν κινδύνοις, συνεχόμενοι χαλεποῖς, δρᾶμωμεν προθύμως, ἐν τούτῳ τῷ τεμένει, Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, καὶ σωθείημεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Ναός, αἰὲν βρῦει πᾶσι, ῥῶσιν σώματος καὶ ψυχῆς, δαίμονας ἐλαύνει, καὶ φωτίζει τὰς φρένας, τῶν φόβῳ προσιόντων αὐτῷ ἐκ πίστεως.

Χάρις νῦν μεγίστη παρὰ Θεοῦ, ἐκ τοῦ Οἴκου τούτου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δέδοται τοῖς πόθῳ, αὐτῷ νῦν προσκυνοῦσι, πληροῦσα τὰς αἰτήσεις, καὶ πόνους παύουσα.

Φώτισον καρδίας πάντων πιστῶν, λάμπον θεῖαν Χάριν, μεταμόρφωσον Ἰησοῦ, σὴ Μεταμορφώσει, ἡμᾶς τὰ πλάσματά Σου, εἰς Σοῦ τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Υψωσον τὸ κέρας Χριστιανῶν, βράβευσον εἰρήνην, Ἐκκλησίαις Σου Ἰησοῦ, φεῖσαι τοῦ λαοῦ Σου, Μητρός Σου μεσιτείαις, τῶν θείων Προφητῶν Σου, καὶ Ἀποστόλων Σου.

Χαίρει Παντοκράτορος ἡ Μονή, ἔχουσα ἐν κόλποις, τὴν Εἰκόνα Σου τὴν σεπτὴν, ἣτις Θεοτόκε, Γερόντισσα καλεῖται, καὶ βρῦει εὐφροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν.

Τοὺς ἀσπαζομένους τὴν Σὴν Ἀγνή, πάνσεπτον Εἰκόνα, Παντοκράτορος, ἐν Μονῇ, τεθησαυρισμένην τοῦ Ὁρους τοῦ Ἁγίου, φυλάττοις ἀπειρά-

στους, θεία Γερόντισσα.

Βλέποντες Εικόνα Σου τήν σεπτήν, πάναγνε Παρθένε Σοι Γερόντισσα φοιτηταί, Μεταμορφωθέντα ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν Παντοκράτορα.

Χαίρετε Πατέρες θεοειδεῖς, πυρσοὶ φωτοφόροι, Παντοκράτορος τῆς Μονῆς, καὶ πάγκαρπα δένδρα, ζωῆς τῆς μακαρίας, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίται, οἱ ἐτοιμότατοι.

Χαίροις Μυροβλύτα Πάτερ Σοφέ, Θεόφιλε Μάκαρ, τῶν Ὁσίων ἢ καλλονή, Ζιχναίων τὸ κλέος, Ἄθω ἢ εὐωδία, ἡμῶν δὲ τῶν Σῶν δούλων, πρέσβυς θερμότατος.

Αῶστρον ἀνατέταλκεν φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς καὶ φωτίζει πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ Μέγας ὃν νῦν γεραιρομεν.

Ιᾶχνεσιν ἐπόμενος ἀκλινῶς, Τρύφων ἀθλοφόρε, τοῦ γνωσθέντος ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν Αὐτοῦ χαρίτων, δοχεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ἱεροῖς ἀγῶσι, Μάρτυς διέπρεψας.

Μάρτυς ἀκατάπληκτος καὶ στερρός, πέλων τῆ
ἰδέα, Χριστοφόρε καὶ τῷ νοῖ, τῶν ἀντικειμέ-
νων, κατέπληξας τὰ στίφη, ἀθλήσας ὑπὲρ φύσιν,
πόθῳ τοῦ Κτίστου σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε
Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι
Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον:

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν, Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά Σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου. Γενηθή-

τω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Σοῦ ἐστίν...

Καὶ αὐθις οἱ δύο χοροὶ ἐναλλάξ τὰ παρόντα τροπάρια εἰρμολογικῶς, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ:

Ἦχος πλ. β΄.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἁνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς Εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου· πάντες ἔργα χειρῶν Σου, καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.*

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς Σέ, μὴ ἀστο-
χήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων·
Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ:

*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.*

*Καθ' ὅσον ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν αἴτησιν,
ὁ α' χορὸς ψάλλει:*

*Κύριε ἐλέησον γ', καὶ εὐθύς μ',
ἀνά ι', ἐναλλάξ μετὰ τοῦ β' χοροῦ.*

*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν
Μονὴν ταύτην καὶ πᾶσαν μονήν, πόλιν καὶ χώραν
ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυ-
ρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου
πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλε-
ων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν
καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ
διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ'
ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχει-*

μένης δικαίας Αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ αὐ̄θις, Κύριε ἐλέησον (γ´) ἐναλλάξ.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ α´ χορός: Κύριε ἐλέησον (γ´).

Ὁ Ἱερεὺς:

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν λέγων:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείας τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐθὺς δὲ ψάλλουν ὁ α΄ χορὸς ἐναλλάξ μετὰ τοῦ β΄ :

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τὰ τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος β΄ . Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου ...

Δεῦτε, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς, καὶ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας, κατασπασώμεθα, Εἰκόνα τὴν πάντιμον, καὶ χαριτόβρυτον, τὴν τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, χάριτας τὴν βρούσαν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτῇ· ἦνπερ, προσπτυσσόμενοι πόθῳ, χάριν ἀρυσόμεθα πάντες, τὸν Σωτῆρα Κύριον δοξάζοντες.

Πάλαι, ὁ λαλήσας τῷ Μωυσεῖ, διὰ συμβόλων καὶ νόμων, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, λέγων· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὄν, αὐτὸς καὶ σήμερον, ἐν Θαβώρ ὄρει ἔδειξεν, εἰς τοὺς Ἀποστόλους, κάλλος τὸ ἀρχέτυπον, μεταμορ-

φούμενος· ὁμως, οὐχὶ ὅλον δι' οἶκτον, μήπως τὴν ζωὴν αὐτῶν οὕτοι, ἅμα τῇ ὀράσει ἀπολέσωσιν.

Ὅτε ἐκ νεκρῶν τὸν Μωυσῆν, καὶ ἐξ οὐρανῶν τὸν Ἡλίαν, καὶ ζώντων Πέτρον ἐκ γῆς, υἱοὺς Ζεβεδαίου τε, σοὶ συμπαρέστησας· τότε Κύριον ἔγνωσαν, νεκρῶν Σε καὶ ζώντων, πάντων κυριεύοντα, καὶ προϋπάρχοντα. Ὅθεν, τὰ ἐγκόσμια Σῶτερ, καὶ τὰ ὑπερκόσμια ἄδει· Δόξα Σοι Θεῷ τῷ Παντοκράτορι.

Ἀπὸ δὲ τῆς α' Ἀυγούστου μέχρι τῆς ε' ψάλλονται τὰ παρόντα Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...

Ἀπόστολοι καὶ Προφῆται, καὶ κληρὸς πάντων Ἁγίων, τὴν ἔνδοξον τοῦ Σωτῆρος, νῦν Μεταμόρφωσιν πάντες, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀπαύστως, δοξολογοῦντες ὑμνοῦσιν.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, συναθροισθέντα ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ βοῶσι, Χριστῷ μεταμορφουμένῳ· Θεὸς ἡμῶν οὗτος πέλει, ὁ προαιώνιος Λόγος.

Σοῦ τῆ κελεύσει ὑδάτων, πηγὰς ἐκβλύουσιν ὄρη·
Σοῦ ἀπτομένου ὀρέων, καὶ καπνιζόντων Σω-
τῆρ μου, ὄρει Θαβώρ ἀνελθόντος, Θεότητα προ-
σκυνοῦμεν.

Ὄταν φανῆς μετὰ δόξης, ἐξ οὐρανοῦ ὡς Δε-
σπότης, τοῦ κρῖναι πάντα ἀνθρώπους, ἀξίω-
σον ὑπαντῆσαι, ἐν ταῖς νεφέλαις ἀέρων, Σὲ τὸν
Σωτῆρα καὶ Κτίστην.

Ὁ Ἱερεὺς:

*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.*

ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

Εἰς τὴν θείαν καὶ ἔνδοξον

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ

Σωτῆρος ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ποῖημα † Γερασίμου Μοναχοῦ

Μικραγιαννανίτου.

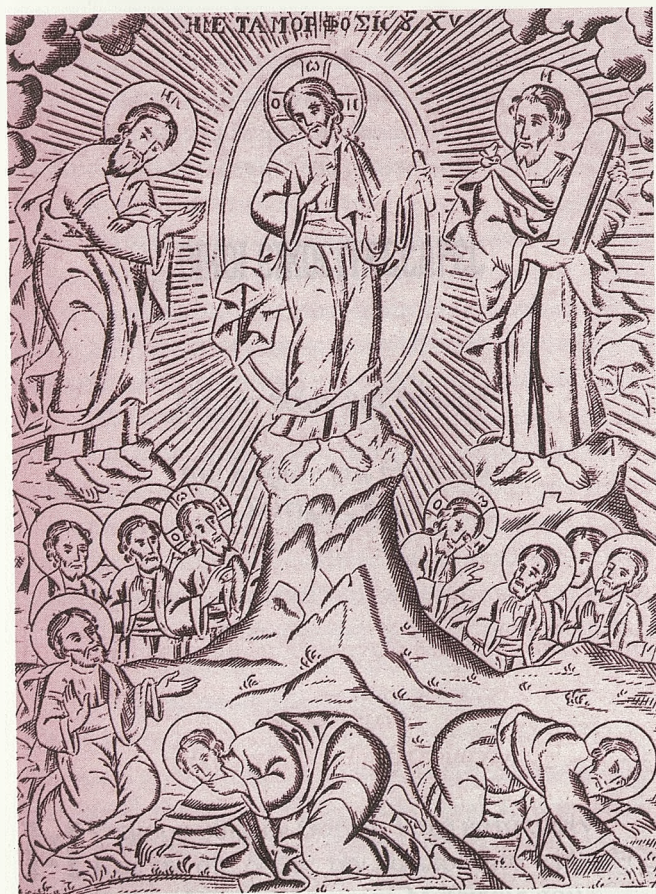

Ἰδιόμελον Ἀποστίχων
Ἦχος α΄

Θ´ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἶμι, λέγων, ὁ ὼν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν. Τοὺς τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ καὶ σωτήριοι ἀνάστασιν.

Χαλκογραφία, (λεπτομέρεια), 1844.
Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος Χριστού.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

Εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἔνδοξον
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ποίημα † Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Μετεμορφώθης ἐν Θαβώρ ὑπὲρ κατάληψιν
καὶ τῆς σῆς δόξης τὴν λαμπρότητα ὑπέδειξας
τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις καὶ Μαθηταῖς σου.
Ἄλλὰ δίδου καὶ ἡμῖν τό φῶς σου Κύριε
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν
καὶ βοῶσί σοι· Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Αγγελοι ἀοράτως, ἐν Θαβώρ τῷ ἁγίῳ,
τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν ἀνύμνουν (ἐκ γ´)
καὶ οἱ τρεῖς σου Μαθηταί Σωτήρ,
τῆς ἀστραπῆς σου ὄρῳντες τὴν ἔλλαμψιν,
ἐξίσταντο θαυμάζοντες, καὶ ἐβόων σοι ἐν
ἐκπλήξει·

Δόξα Χριστέ τῇ σῇ φωταυγείᾳ
Δόξα τῇ θείᾳ οἰκονομίᾳ
Δόξα τῷ ἐν ὄρει Θαβώρ ἀπαστράψαντι
Δόξα τῷ τό γένος βροτῶν καταυγάσαντι
Δόξα Σῶτερ φωτοπάροχε τῷ φωτί τῆς σῆς μορφῆς
Δόξα Ἥλιε ἀνέσπερε αἴγλη τῆς σῆς ἀστραπῆς
Δόξα τῇ βασιλείᾳ τῇ θείᾳ σου Πανοικτίρμον
Δόξα τῆς εὐσπλαγχνίας τῷ πλούτῳ σου Ἐλεῆμον
Δόξα Χριστέ τῇ σῇ ἀγαθότητι
Δόξα τῇ θείᾳ σου ὠραιότητι
Δόξα τῷ εἶδει βροτῶν ὄραθέντι
Δόξα τῷ πάντας ἡμᾶς φωταυγοῦντι

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Βλέποντες τῆς σῆς δόξης, τὴν ὑπέρφωτον αἴ-
γλην, οἱ τρεῖς σου Μαθηταί ἐν τῷ ὄρει, τῶν
ὄρων ἐκβάντες τῆς σαρκός, τῶν ὑπερφυῶν ἐπό-
πται ἐγένοντο, ὧ Φωτοδότα Κύριε, καὶ ἐνθεα-
στικῶς ἐβόων·

Ἄλληλούϊα.

Γνόφω πάλαι κατεΐδε, καλυφθείς ἐν Σιναίῳ.
Μωυσῆς τὴν τοῦ Θεοῦ παρουσίαν, νῦν δέ ἐν τῷ
Θαβώρ ἐμφανῶς, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐθεά-
σατο, τὴν τοῦ Χριστοῦ λαμπρότητα, σὺν τῷ Ἴηλῳ
ἀνακραζῶν·

Δόξα Κυρίῳ τῷ σαρκωθέντι

Δόξα τῷ κόσμῳ ἐπιφανέντι

Δόξα τῇ ἀρρήτῳ ἐκλάμπει σου Κύριε

Δόξα τῇ σῇ δόξῃ Ὑπέρθεε Ἴηλιε

Δόξα Σῶτερ τῇ σαρκώσει σου δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς

Δόξαν σοι ἀεὶ προσάγομεν οἱ ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς

Δόξα τῷ ἀνελθόντι εἰς Θαβώριον ὄρος

Δόξα τῷ ῥυσαμένῳ τῶν ἀνθρώπων τό γένος

Δόξα τῇ σῇ Οἰκτίρμον χρηστότητι

Δόξα τῇ σῇ ἀρρήτῳ λαμπρότητι

Δόξα φωτός σου τῇ θεία ἐκφάνσει

Δόξα προσώπου σου τῇ ἀναλάμπει

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμπει σου.

Δόξαν τοῦ σοῦ προσώπου, Μωϋσῆς καὶ Ἴηλις,
ὁμοῦ σὺν τοῖς τρισὶν Ἀποστόλοις, κατεΐδον ἐν
Θαβώρ ἐμφανῶς, τὸν σὸν Δέσποτα Σταυρόν προ-
μηνύοντες, καὶ ἐν φωτὶ ὀρώμενοι, ἐν ἐκστάσει σοὶ
ἀνεβόων·

Ἄλληλουΐα.

Επιβάς ἐν τῷ ὄρει, τῷ Θαβώρ Φωτοδότα, ἀπή-
στραψας φωτί ἀπροσίτῳ, ἐν ᾧ Πέτρος καὶ
Ἰάκωβος, σὺν τῷ Ἰωάννῃ καταλαμπόμενοι, ἐξέ-
στησαν τῇ δόξῃ σου, καὶ μετὰ φόβου ἀνεβόων·

Δόξα μορφῆς σου τῇ ἀπαστράψει

Δόξα τῇ ξένη σου ἀναλάμψει

Δόξα τῷ πληροῦντι τὰ πάλαι κηρύγματα

Δόξα τῷ θεοῦντι ἀνθρώπων τό φύραμα

Δόξα ὅτι ὑπερέλαμψας ἐν αὐλῷ ἀστραπῇ

Δόξα ὅτι Σῶτερ ἔδειξας τὴν ἀρχαίαν καλλονήν

Δόξα ᾧ Πανοικτίρμον τῇ σῇ φωτοχυσία

Δόξα τῇ ὑπὲρ λόγον θεία σου φωταυγεία

Δόξα τῇ σῇ κενώσει Φιλάνθρωπε

Δόξα τῷ σῷ ἐλέει Μακρόθυμε

Δόξα τῇ σῇ Χριστέ Μεταμορφώσει

Δόξα προσώπου σου τῇ ἀλλοιώσει

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Ζέων πυρί αὐλῷ, ἀγαπήσεως Λόγε, ἐβόα ἐν Θα-
βώρ σοι ὁ Πέτρος· Καλόν ἐστιν ᾧδε εἶναι· μὴ
εἰδώς ὃ ἐλάλει Φιλάνθρωπε· ἐκστάσει γάρ συνείχε-
το, καὶ ἐν φωτί σοι ἀνεβόα·

Ἀλληλούϊα.

Ηκούσαν τῆς Πατρῶας φωνῆς σοι ἐνεχθείσης,
ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι Σῶτερ καὶ προηεῖς πε-

σόντες ἐπὶ γῆς, τῇ ἀστραπῇ τῆς μορφῆς σου ἐξέστησαν, θεοειδεῖς ὀρώμενοι, καὶ ἐν χαρᾷ σοι ἀνεβόων·
Δόξα μορφῆς σου Σῶτερ τῇ λάμπει
Δόξα φωτός σου τῇ θείᾳ φαύσει
Δόξα τῇ φωσφόρῳ καὶ θείᾳ σου χάριτι
Δόξα τῇ ἀπλέτῳ φωτός λαμπρότητι
Δόξα τῇ ὑπέρ κατάληψιν ἐπιλάμπει σου Χριστέ
Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου Ὑπερούσιε Θεέ
Δόξα τῇ φωτοφόρῳ ἀλλοιώσει σου Λόγε
Δόξα τῇ ζωηφόρῳ φωταυγείᾳ σου Σῶτερ
Δόξα τῷ δείξαντι φῶς τό ἄκτιστον
Δόξα τῷ λάμπαντι αὐγὴν ἄυλον
Δόξα Οἰκτίρομον τῇ σῇ βασιλείᾳ
Δόξα τῇ θείᾳ μεγαλοπρεπείᾳ

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμπει σου.

Θεὸς μέγας ὠράθης, ἐν Θαβῶρ ἀπαστράψας, Θεότητος φωτὶ ἀπροσίτῳ, ἐν μέσῳ θεῶν κατὰ Δαβίδ, τῶν Προφητῶν καὶ Μαθητῶν σου Κύριε, οἱ ἔφριξαν ὡς ἔβλεπαν, τὴν δόξαν σου ἀναβοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Ιᾶδον ἐν Θαβωρίῳ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὁμοῦ σὺν τοῖς τρισὶ Μαθηταῖς σου, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν Χριστέ, καὶ τῆς μελλούσης βασιλείας τὴν ἐλλάμπειν· διό καὶ ἐν αἰνέσει σοι, ἀνεβόων ἐν εὐφροσύνῃ·

Δόξα φωτί σου Σῶτερ τῷ θείῳ
Δόξα τῇ αἴγλῃ σου τῇ ἀκτίστῳ
Δόξα τῇ φωσφόρῳ Χριστέ χορηγία σου
Δόξα τῇ ἀπλέτῳ φωταγωγία σου
Δόξα Λόγε φωτοπάροχε τοῖς πολλοῖς σου
οἰκτιρμοῖς
Δόξα τοῖς ζωοπαρόχοις σου πρὸς ἀνθρώπους
φωτισμοῖς
Δόξα τῷ χορηγοῦντι φῶς ὑπέρφωτον πᾶσι
Δόξα τῷ φωταυγοῦντι τῶν ψυχῶν τὰς δυνάμεις
Δόξα σοι Ἥλιε πανυπέρφωτε
Δόξα σοι Κύριε πολυεύσπλαγχνε
Δόξα σοι φῶς καὶ ζωὴ τῆς ψυχῆς μου
Δόξα σοι θεία ἀκτίς τοῦ νοῦ μου

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Κάλλους τοῦ αἰωνίου, τὰς ἐλλάμψεις Οἰκτιρ-
μον, ὑπέδειξας τῇ σῇ Μεταμορφώσει, τῆς ἀλή-
κτου βασιλείας σου, ἀστράψας ἐν τῷ Θαβώρ ὑπὲρ
ἥλιον· διό οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, ἐκπληττόμενοι ἀνε-
βῶν·

Ἄλληλούϊα.

Ἀάμψας ἐν Θαβωρίῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον,
Θεότητος τῆς σῆς ταῖς ἀκτίσιν, ἐθέσας τὴν φύ-
σιν ἡμῶν, καὶ τὴν ἀράν τοῦ Ἀδάμ ἐξηφάνισας, ᾧ

Φωτοδότα Κύριε, καί σώζεις τούς πίστει βοῶντας·
Δόξα Ἡλίῳ τῷ ἀνεσπέρῳ
Δόξα Κυρίῳ τῷ Θεανθρώπῳ
Δόξα τῷ φωτίζοντι ἡμῶν τήν διάνοιαν
Δόξα τῷ σκεδάζοντι ἐχθροῦ τήν παράνοιαν
Δόξα τῷ λαβόντι ἄνωθεν μαρτυρίαν ἐκ Πατρός
Δόξα τῷ διδόντι ἅπασι σωτηρίαν ὡς Θεός
Δόξα τῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ ἀνελθόντι
Δόξα τῷ φῶς τοῖς πᾶσι νοερόν χορηγοῦντι
Δόξα τῷ λάμπαντι φῶς ἀπρόσιτον
Δόξα τῷ σώσαντι τόν Πρωτόπλαστον
Δόξα Χριστῷ τῷ μεταμορφωθέντι
Δόξα τῷ ἐν ὑλῇ ὑμῖν φανέντι

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Μελλούσης βασιλείας, τήν αἴδιον δόξαν, ἐκφή-
νας ἐν Θαβώρ Ζωοδότα, μετεμορφώθης ὑπερ-
φυῶς, καί τῇ Πατρῷα φωνῇ μεμαρτύρησαι· διό οἱ
σοί Ἀπόστολοι σὺν τοῖς Προφήταις ἀνεβόων·

Ἀλληλουΐα.

Ἡεφέλη φωτεινή σε, ἐπεσκίασε Σῶτερ ἐν ὄρει τῷ
ἀγίῳ ἀφράστως, καί ὁ Πατήρ σε ἀγαπητόν,
Υἱόν ἄνωθεν Χριστέ ἐμαρτύρησεν, ἡμεῖς δέ μετὰ
φόβου σοι, λατρεύοντες πιστῶς βοῶμεν·
Δόξα φωτός χορηγέ αὔλου

Δόξα ζωῆς παροχευ̅ ἀλήκτου
Δόξα τῷ πηγάζοντι φῶς ὑπερκόσμιον
Δόξα τῷ παρέχοντι χάριν φωτόμορφον
Δόξα ᾧπερ μεμαρτύρηκεν οὐρανόθεν ὁ Πατήρ
Δόξα τῇ σῇ ἀγαθότητι ἀκατάληπτε Σωτήρ
Δόξα τῷ ἀνελθόντι ἐν Θαβώρ σύν τοῖς Μύσταις
Δόξα τῷ φῶς διδόντι καθαραῖς ἐν καρδίαις
Δόξα Χριστῷ τῷ πάντων δεσπόζοντι
Δόξα φωτὶ ἀρρήτῳ ἐκλάψαντι
Δόξα τῷ φέγγει Χριστέ τῆς σῆς δόξης
Δόξα τῷ φάει τῆς θείας σου αἴγλης

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Σένον θέαμα ᾧφθη, τῇ σῇ Μεταμορφώσει, Χριστέ τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις· τό γάρ πρόσωπον εἶδον τό σόν, καί τά ἱμάτιά σου ἐξαστράπτοντα, καί πεσόντες ἐπί τῆς γῆς, ἐν θάμβει πολλῷ ἀνεβόων·

Ἄλληλούϊα.

Ολον σε θεωροῦντες, λάμποντα ὑπέρ φύσιν, οἱ Θεῖοι Μαθηταί ἐν τῷ ὄρει, ἐξίσταντο τῇ θεᾷ Σωτήρ, καί τῆς ἀρρήτου ἐτρούφων λαμπρότητος, τά θεῖα μεγαλεῖά σου, δοξάζοντες καί ἐκβοῶντες·

Δόξα Χριστέ τοῖς σοῖς μεγαλείοις

Δόξα τοῖς θείοις σου θαυμασίοις

Δόξα τῷ ἀπείρω φωτί τοῦ προσώπου σου
Δόξα τῇ ἐκφάνσει τοῦ κάλλους τῆς δόξης σου
Δόξα Σῶτερ Ὑπεράγαθε τῇ ἀγία σου βουλή
Δόξα ἅμα καί προσκύνησις τῷ ἀκτίστῳ σου φωτί
Δόξα τῇ ἐν σαρκί σου ἐπί γῆς πολιτεία
Δόξα τῇ ὑπέρ λόγον τῆς μορφῆς φωταυγεία
Δόξα τῇ σῇ ἀνάρχῳ Θεότητι
Δόξα τῇ σῇ ἀκτίστῳ λαμπρότητι
Δόξα τῇ θείᾳ ἐπί ὄρους ἐκλάμψει
Δόξα τῇ ξένη φωτός σου ἐκφάνσει

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Πέτρον καί Ἰωάννην, καί Ἰάκωβον ἅμα, ὁμοῦ καί Μωϋσῆν καί Ἥλιαν, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως Χριστέ, ὡς νόμου ἀρχηγός καί τῆς χάριτος, κοινωνούς Σῶτερ ἔδειξας, ὡς τῶν ὅλων Θεῶ βοῶντας·

Ἄλληλουΐα.

Ρημάτων Μωϋσέως, καί Ἥλία Οἰκτίρμον, οἱ σοί Μαθηταί ἐνωτισθέντες, οἵτινες τήν ἔξοδον τήν σήν, ἣν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ ἔλεγον, θάμβει πολλῶ συνείχοντο, καί μετὰ φόβου σοι ἐβόων·
Δόξα Οἰκτίρμον τῇ σῇ πτωχείᾳ
Δόξα τῇ θείᾳ σου εὐσπλαχνία
Δόξα τῷ πληροῦντι τά πάλαι κηρύγματα

Δόξα κυροῦντι τὰ νόμου αἰνίγματα
Δόξα τῷ ἕξανατείλαντι οἷα Λόγος ἐκ Πατρός
Δόξα τῷ σάρκα φορέσαντι ἐκ Παρθενικῆς γαστροῦς
Δόξα τῇ σῆ σαρκώσει δι' ἧς ἔσωσας κόσμον
Δόξα τῷ κόσμῳ δόντι τόν τῆς χάριτος νόμον
Δόξα φωτός τῇ λάμπει σου Κύριε
Δόξα τοῖς σοῖς δωρημασιν Ἁγίε
Δόξα τοῖς σοῖς φωτισμοῖς πρὸς ἀνθρώπους
Δόξα ταῖς σαῖς ἀστραπαῖς πρὸς Ἀγγέλους

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμπει σου.

Σέλας τό τοῦ ἡλίου, ἡ ἀσύγκριτος λάμπις, ἦν ἡστραπας ἐν τῷ Θαβωρίῳ, ὡς ἀληθῶς ἔκρυψε Σωτήρ, καί τήν κεκρυμμένην σου Θεότητα, ἐν δυνάμει πᾶσιν ἔδειξε, τοῖς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Τῆς ἀχράντου μορφῆς σου, ἡ ὑπέρφωτος αἴγλη καί τῶν ἱματίων ἡ λαμπρότης, εἰρήνην χαράν καί φωτισμόν, καί γλυκασμόν παρέχει ὑπερκόσμιον, τοῖς λατρευταῖς σου Κύριε, τοῖς πίσει καί πόθῳ βοῶσι·

Δόξα τῇ σῇ Χριστέ φωταυγεία

Δόξα φωτός σου τῇ χορηγία

Δόξα τῇ λαμπάδι τῆς σῆς ἐπιλάμπσεως

Δόξα ταῖς ἀκτίσι τῆς σῆς ὠραιότητος

Δόξα τῷ ὑπέρ κατάληψιν καταυγάσαντι ἡμᾶς

Δόξα τῷ σαρκός προσλήματι σώσαντι

τούς ἐξ Ἀδάμ

Δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ τῆς μορφῆς σου ἐκλάμπει

Δόξα τῇ ἀπορρήτῳ τοῦ σοῦ σώματος φαύσει

Δόξα Χριστέ τῇ Μεταμορφώσει σου

Δόξα τῇ θείᾳ Λόγε σαρκώσει σου

Δόξα τῷ σώσαντι κόσμον ἐκ πλάνης

Δόξα τῷ λύσαντι δεσμά ἀπάτης

Δόξα σοι Σῶτερ κόσμου σωτήρι

Δόξα σοι Σῶτερ τῆς ἐκλάμπει σου.

Υμνησαν οἱ διττοὶ σου, Φωτοδότα Προφῆται,
ὁμοῦ σὺν τοῖς τρισὶν Ἀποστόλοις, ὡς εἶδον
τὴν ἐκλαμψιν τὴν σὴν, τῆς σῆς φωτοχυσίας τὴν λαμ-
πρότητα, δι' ἧς ἡμᾶς ἐθέωσας, καὶ ἐλάμπρυνας ἐκ-
βοῶντας·

ὁμοῦ σὺν ἐντολῶν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐθέωσας, ὡς
ὁμοῦ, ὡς ἂν τῆς ἀνω δόξης σου, μέτοχοι ὄφθωμεν
βαδύντες·

Ἀλληλούϊα.

Φῶς ὑπέρφωτον πέλων, ἐκ Πατρός προανάρ-
χου, συνάναρχε καὶ σύνθρονε, Λόγε, ἐν ὁμοι-
ώματι τῶν βροτῶν, λάμπας ἐν τῷ Θαβώρ τὴν σὴν
Θεότητα, ὡς ἐχώρουν ὑπέδειξας, τοῖς Ἀποστόλοις
σου βοῶσι·

Δόξα Υἱῷ Πατρός τοῦ ἀναρχοῦ

Δόξα Χριστῷ Σωτῆρι τοῦ κόσμου

Δόξα τῷ πηγάζοντι φῶς ὑπέρ ἔννοιαν

Δόξα τῷ παρέχοντι τὴν θεῖαν εὐμένειαν
Λόξα τῷ ἐν ὄρει λάμπαντι τῷ Θαβῶρ θεαρχικῶς
Δόξα τῷ ἡμᾶς λαμπρύναντι κοινωνία τοῦ φωτός
Δόξα φωτοχυσία τῇ θεία σου Φωτοδότα
Δόξα τῇ παμφαεῖ σου δωρεᾷ Ζωοδότα
Δόξα Χριστέ Πατρός τό ἀπαύγασμα
Δόξα παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα
Δόξα τῷ πάντων Θεῷ καί Σωτῆρι
Δόξα ἡμῶν τῷ εὐσπλάγγνῳ Δεσπότη

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Χαίρει πᾶσα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων Οἰκτίρ-
μον, τῇ σῇ παμφαεῖ Μεταμορφώσει· δι' αὐτῆς
γάρ σκότους καί φθορᾶς, ἀπαλλαγεῖσα πίστει προ-
σφκείωται, τῷ προανάρχῳ Πατρί σου καί συναϊ-
δίῳ, βοῶσα·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντες ἐν αἰνέσει, τά θεῖα μεγαλεῖα, τῆς
σῆς Μεταμορφώσεως Σῶτερ, ὑμνοῦμεν τὴν
πολλὴν σου πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθότητα εὐσπλαγγνε
Κύριε, δι' ἧς φωτίζεις ἅπαντας, καί διασώζεις
τούς βοῶντας·

Δόξα σοι ἀναρχε Φωτοδότα

Δόξα σοι εὐσπλαγγνε Ζωοδότα

Δόξα τῷ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπαλλάξαντι

Δόξα τῷ λαμπρῷς ἡμᾶς καταυγάσαντι
Δόξα τῷ ἡμᾶς ὑψώσαντι πρὸς τὴν πρώτην
καλλονὴν
Δόξα τῷ βροτῶν θεώσαντι τὴν πεσοῦσαν
πρὶν μορφὴν
Δόξα τῷ ἐν τῷ ὄρει λάμπαντι παραδόξως
Δόξα τῷ χορηγοῦντι χάριν ἡμῖν ἀφράστως
Δόξα τῷ βρῦζοντι θεῖον ἔλεος
Δόξα τῷ στήσαντι ὥραν κρίσεως
Δόξα σοι Σῶτερ κάμοῦ σωτηρία
Δόξα νοός μου ἡ φωταγωγία

Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Ω Ὑπέρθεε Λόγε, Φωτοδότα Σωτήρ μου,
ἀπάντων ὁ Θεός καὶ Δεσπότης (ἐκ γ´) ἐν τῷ
φωτὶ τῶν σῶν ἐντολῶν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὀδηγεῖ δε-
όμεθα, ὡς ἂν τῆς ἄνω δόξης σου, μέτοχοι ὀφθῶμεν
βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τό Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ...

Μετεμορφώθης ἐν Θαβώρ ὑπὲρ κατάληψιν
Καὶ τῆς σῆς δόξης τὴν λαμπρότητα ὑπέδειξας
Τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις καὶ Μαθηταῖς σου.

Ἄλλα δίδου καὶ ἡμῖν τό φῶς σου Κύριε
Τοῖς ὕμνοῦσί σου τήν θείαν Μεταμόρφωσιν
Καὶ βοῶσί σοι, Δόξα Σῶτερ τῇ ἐλλάμψει σου.

Δίστιχον

Φωτί με καταύγασον θείῳ σου Σῶτερ
Γεράσιμον σπεύδοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου.

Ἐξώφυλλο: Μεταμόρφωσις Χριστοῦ
16ος αἰών. Σκευοφυλάκιον Ἱ.Μ. Παντοκράτορος
Ὅπισθόφυλλο: Ἄποψις
Ἱ.Μ. Παντοκράτορος

© Τερά, Κοινοβιακή Μονή Παντοκράτορος, Ἅγιον Ὄρος, 1998

www.tezauriliturgic.ro

ΛΘΘΝΙΚΗ
ΥΠΗΡΕΑΣΙΑ ΚΙΒΩΤΟΣ

